

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 92.

Z KRAKOWA DNIA 17 LISTOPADA 1819. ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 9 Listopada.

Wczoraj, dnia 8 b. m. rozpoczął się tu Jarmark walny w wszystkich Św. ętych, po ogłoszeniu jak zwykle przez dzwony o godzinie 12tej w południe. Sprzyta mu tegoroczna pora jesienna jeszcze piękna i dosyć pogodna. Z napytyw osób trudniących się handlem i z wielości częścią już sprowadzonych, częścią jeszcze spodziewanych towarów, przyjemną cieszyć się można nadzieją, że interesna handlowe, przy tylu korzyściach zapewnionych dla handlu i przemysłu przez Najmiłostwiey [nam Panującego Monarchę, wezmą obrotu pomysły, tak dla zagranicznych jak i dla kupców krajowych. Wszystkie dawniejsze urządzenia tyczące się walnego Jarmarku trwają w swojej mocy, jako też wszelkie środki ostrożności nakazane przez zwierzchność dla zabezpieczenia towarów w obszernych zabudowaniach Marywillu.

Główna Deputacja jarmarczna odbywa swe posiedzenie co drugi dzień w Ratuszu głównym, od godziny zgłej z południa.

Urząd celny jarmarczny, biuro stę-

pla i waga jarmarczna znajdują się w obřębie Marywillu, gdzie także zbiera się Giełda Kupiecka.

Cedulę giełdową, kurs wexlów i monet, oraz ceny znaczniejszych towarów i produktów, w przyszłej gazecie umieścimy. W dzisiejszy znajdzie czytelnik poniżej listę przybyłych do tej chwili kupców i fabrykantów.

Z Mińska d. 8 Października d. k.

Dzień dzisiejszy uiscił nayożądniejsze nadzieie nasze oglądania Najtłaskawszego Ojca liczących milionów poddanych Jemu ludów, w czerstwym zdrowiu ze stolicy Królestwa Polskiego powracającego. O godzinie 4tej po południu wesole okryty zapowiedz aty zbliżenie się ubłogosławionego Cesarza. Przed główną wartą spotkany przez JW W. Generała dywizyi Ulanów Wiodka i Generała brgady Hundiusa, obryzał ią i ze zwykłą sobie dobrocią pozarowiwszy, udał się do domu Cywilnego Gubernatora. Przy wejściu spotkany przez JW W. Cywilnego Mińskiego Gubernatora, Marszałka Guberskiego i Proszosów Sądu głównego,

Pierwszy krok błędnego przybycia odzna-
 czyć raczył względami i dobrodziejstwami
 gdy przyzwawszy JW. Cywilnego Guber-
 natora Gieczewicza, przyjąwszy od niego
 przedstawienie rozmaitych urzędników do
 nagrody, przyznał bez wyjątku wszyst-
 kie. W skutek czego otrzymali: JW. Marszałek
 Guberni Radca Stanu Zenowicz, krzyż
 brylantowy orderu S. Anny 2giej klasy;
 JW. Prezes Sądu głównego 1go Depart.
 Hrabia Lipski, stopień Radcy Kollegialnego;
 JW. Prezes tegoż Sądu 2go Depart.
 Komandor Marcinkiewicz Zaba, order
 S. Anny 2giej klasy; Radca Gubernialnego
 rzędu Radca Stanu i Kawaler Malasiejew,
 nagrodę 6000 rubli; Assessor tegoż
 rzędu Bobdanowicz i Kommissarz
 Ziemski Powiatu Wileńskiego Kollegii
 Assessor Choiecki, order S. Włodzimierza
 4go stopnia; Sekretarz przy kancelaryi
 JW. Gubernatora i Kawaler Frybes otrzy-
 mał znaki brylantowe orderu S. Anny
 2giej klasy, którym był pierwszy ozdobiony.
 Miński Policmeyster Narbutt, order
 S. Anny 2giej klasy; Kommissarz
 Ziemski Powiatu Mińskiego Naborowski,
 Sekretarz Sądu głównego 1go Depart.
 Czmychów i Sekretarz przy Kommissyji
 powszechnego opatrywania Wołotowski
 order S. Anny 2giej klasy. Następnie
 Cesarz raczył odwiedzić chorą JW.
 Cywilną Gubernatorową i przyjąć u
 niej herbatę. Ztamtąd przyjąwszy za-
 proszenie na bal imienia dworzanstwa
 przez JW. Guberskiego Marszałka, dopeł-
 nił upragnionych chęci licznie zgromadzo-
 nych Dam i Szlachełty, przybyciem na bal
 o godzinie pół do 9tej. Spotkany przy po-
 wozie przez JW. Cywilnego Gubernatora,
 Guberskiego Marszałka, Prezesów Sądu

głównego i appellacyjnego granicznego,
 oraz Marszałków Powiatowych, powitany
 został w przedsienu przez gospodynie
 balu, na czele których JW. Marszałkówna
 Guberska, miała szczęście wprowadzić
 N. Pana na salę i służyć mu w tańcu bal-
 otwierającym; udzielał podobnychże wzglę-
 dów N. Pan wielu Damom, tańcząc kil-
 kanaście Polskich tańców, i najwyższe
 zadowolenie oświadczyć raczył, z tak li-
 cznego zebrania Dam i Obywateli, które
 przeszło osób 300 składało, iako też
 z ozdób sal i całego domu. Przeciąg
 dwóch godzin, przez która łaskawem i
 pełnem dobrocią obliczem nasycił rozrzu-
 wnionych Jego dobrodziejstw poddanych,
 zdawał się być jedną tylko chwilą, któ-
 ra niezatartę na sercach wdzięcznych zo-
 stawiła wrażenie. O tymże czasie mia-
 sto zaisiało tysiącem ogni radości. N.
 Pan za powrotem do mieszkania swego
 raczył powtórnie odwiedzić JW. Guber-
 natorową i osobiście pożegnawszy, przez
 JO. Księcia Jmci Wołkońskiego kosztowne
 brylantowe spięcie w podarunku dla niej
 przysłać raczył. Poczem po krótkim spo-
 czynku, nazajutrz dnia 9go o godzinie
 wpół do 6tej zrana w dalszą do stolicy
 Państwa puszczając się podróż, wstą-
 pił do domu JW. Arcy-Biskupa Minskie-
 go Anatolego, gdzie w kaplicy oddawszy
 hołd głęboki Najwyższemu, przyjął bło-
 gosławieństwo Arcy-Biskupa, otoczone-
 go licznem duchowieństwem, z którym
 łącząc się błagalne głosy milionów ludzi
 uznających w Jego poświęconey osobie
 widzialną godło Niebieskiej Opatrzności
 na ziemi. Tegoż dnia o godzinie 2giej z
 południa N. Cesarz, w pożądanym stanie
 zdrowia przeciechał granicę Gubernii Minskiej

skiey za Powiatowem miasta Borysowem.

Z Petersburga d. 15 Października d. k.

N. Cesarz Jegomość przybył dnia 13 b. m. o godzinie trzey a południa do G. teczyna, i zosyduje się teraz u Najiaśniejszej Matki swojej.

Podług gazety Senackiey z dnia 11 b. m. Cesarz Jegomość potwierdził dnia 17 Lipca r. b. opinią Rady Państwa, przysnąjącą podług zdania Rządzącego Senatu, dostojność szlachecką familii Azentowiczów, z wykreśleniem ich ze stanu kupieckiego. Familija ta uznaną napróci została za szlachecką, przez deputacyją wywodową Guberni Podolskiej. Tegż dnia Cesarz Jegomość potwierdził drugą opinią Rady Państwa, przysnąjącą dostojność szlachecką mieszkańcom miasta Tyflis, Patoowym, z pozwoleniem używać nazwiska Jegutowych.

Poczta Połnocna i inne gazety Petersburgskie zawierają, iż Archanielski wojeńny Gubernator, doniósł Ministerstwu Policyi, że dnia 19 Sierpnia o godzinie stey a południa w mieście Kole, doświadczano spokojnego kołysania się ziemi, około dwóch miout trwającego, które sprawiło, iż stoły i krzesła ruszały się i spadały lampy; wieczorem w początku godziny lotey nadeszła od zachodu chmura, była wielka błyskawica z małym grzmiotem bez deszczu. Szkody stąd żadney nie poniesiono.

Z Stambuła d. 25 Września.

W przeszłym tygodniu zdarzył się tu wypadek, który do naysmętniejszych za panowania terażniejszego Sultana należy. Rodzina Ormiańska Duzoglou miała w dzierżawie menażę pod naczelnictwem Abdurrahmana, który nie-

dawno otrzymał urząd Kiaja Beja, czyli Ministra spraw wewnętrznych. Ze złożonych rachunków okazało się, iż brakuje 22,000 kies, i d. 14 b. m. dzierżawcę Duzoglou wtrącono do więzienia. Przekonano się oraz, iż wybitane pieniądze nie doważaly i nie miały przepisanej próby. Niedawno mianowany Minister spraw wewnętrznych, został d. 17 b. m. zrzucony z urzędu, i zaprowadzony do palacu Tcheusch, a dom jego, skarby i sprzęty zapieczętowano. Osadziwszy rząd rodzinę Duzoglou w więzieniu, i wzięwszy w sekwestr ruchomy i nieruchomy iczy majątek, podobnież sobie postąpił ze wszystkimi Ormianami, będącemi przy mennicy, lub użytymi do kupowania srebra. Ludzie ci potrafili się z bogacić, wystawiali pałace, zakładali ogrody i zbytkowali, co wzmecalo zavidność w Turkach, a szczególnież iancharach. Zony ich, dzieci i służących oddano pod opiekę Patriarchy Ormiańskiego. Słychać, iż kilku brano już na tortury, aby wyznali, jaki majątek posiadają i gdzie go złożyli. Nastąpi teraz inne urządzenie mennicy. Chciano ją oddać żydowi weklarzowi; lecz znaleziono w archiwum, iż dawno ieszcze Sultana Mustafa rzucił kłatwę na żydów, i na wieczne czasy oddał ich od mennicy. Suda Effendi, były Minister interesów zagranicznych, został mianowany Ministrem spraw wewnętrznych na miejsce zruszonego z urzędu Abdurrahmana.

Posłowie Dejów Algierskiego i Tunezańskiego oddali d. 12 b. m. W. Sultanowi swyczayne co lat 3 podarunki. Składały się z kosztownych kamieni, pa-

wał, korali, strzelb bogato oprawnych, rzędów na konie, paradnych ubiorów, pięknych dwanów; skór lwich i tygrysiach, młodych strusiów, dwóch lwów, oraz kilku koni i byków.

Z Paryża d. 30 Października.

Monitor donosi, że Król zastąpił, ale d. 28 miał się już lepiej; jednak wczoraj nie używał jeszcze zwyczajnej przesiadki.

Zapieczone listy, które podług zwyczaju rozselane są do wszystkich deputowanych z doniesieniem o otwarciu izb, rozselane już są do nowo obranych deputowanych, którzy do Paryża przybyli. Zapewniają jednak, iż były Xiądz Gregoire takowego nie odebrał.

Od następnego poiednania pomiędzy Ministrami mówią o wielu przwiętych projektach do ustaw, a mi n. wiecie względem urzędzenia gwardy Królewskiej porównując ją z wojskiem liniowem.

Między Paryżem i Valencay, mieszkaniem Xcia Talleyranda, zachodzić teraz ma częsta korespondencyja.

Xięggarz Barba kupił rękopism traiedyi młodego Lavigne, Nieszpory Sycylijskie, która kilka razy była tu nawet przed Królem z wielkimi oklaskami wystawiona, za 400 Fr.

Wczoraj w Palays-royal, przy wielkiem waiwściu do pokoiów Xcia Orleanu, zdarzył się następujący przypadek: Człowiek młody około 42 lat, przybył tam i chciał wniknąć do pokoiów. Szwajcar zapomniał go się: dokąd dąży? Do moich pokoiów. — Jak to? — Nie zważajcie na to! Wtem dobył zegarek i pokazuje mu. — Oto jest mój wizerunek. Jestem Xze Eoghien, stryż Xcia Orleanu, choć zobaczyć, czyli

w moich pokojach wszystko jest w porządku. — Szwajcar widząc, że ma pomięszane zmysły, obszedł się z nim grzecznie, i zamiast do pokoiów, zaprowadził go z uszanowaniem do głównej straży i oddał officerowi. Nieszczęśliwy ten człowiek był niegdy adjutantem jednego z Marszałków.

W roku terażniejszym umiera w Paryżu wiele ludzi na apoplexię.

W wszystkich częściach Francyi stawiają teraz nowe kościoły lub stare naprawiają.

Do Kale posłany ztąd został rozkaz, aby ważniejsze wiadomości z Anglii telegrafem do Paryża przesyłano.

Znaydujący się tu P. Brougham, członek strony opozycyoney w niższej izbie parlamentu Angielskiego, udać się ma do Lyonu, dla służenia radą swoją Xiężnie Wallii.

W tych dniach skonfiskowane tu zostały cukierki i pachnące flaszeczki, które zawierały naciągania do Bonapartego i jego syna Xcia Reichstädt, którego pisma tutejsze przeznaczały na koadiutora arcybiskupstwa Olomnieckiego.

Professor Görres umieścił w pismach tutejszych i Strazburgskich list, w którym żąda z prawa gościnnosci we Francyi, ponieważ on niegdy prześladowany przez sprzymierzone Mocarstwa 20 do 30 Francuzom i ich rodzinom wyiedział wolność i wsparcie.

Z Londynu d. 19 Października.

Pomiędzy Huntem i byłymi jego przyjacielami, a mianowicie Doktorem Watson, Thistlewood, i t. d. nastąpiło zupełne poróżnienie. Oba ostatni umieścili w pismach tutejszych list, w którym Hunta

jakto poltego człowieka i zdraycę odmalowali, nie zasługującego na ufność przyaciół reformy, gdyż zmierza tylko do osiągnięcia dyktatury. Ten zaś radzi, aby w teraźniejszych okolicznościach, zaniechano zgromadzeń ludu, i wzywa reformatorów północney Anglii i Szkocyi, aby nie uciekali do szynkowniów, gdyż tam pełno jest szpiegów. Tak więc partye reformatorów prowadzą z sobą piorową wojnę, a pisma nasze wypełnione są ich kłótniami. Watson wyraża w długim swoim liście przeciw Huntowi, że nie chce wdawać się z nim więcej, i że dla słabości zdrowia i domowych zatrudnień musi cokolwiek ograniczyć polityczne swoje zabiegi, jednak serce jego zawsze jest czule na cierpienia współziomków. W kartkach, które Thistlewood kazał tu poprzylepiac, wyraził: "Anglicy i połączeni Irlandczykowie! Żądajcie reformy, lecz was pałaszami rąbano, i sprawiedliwość nie jest wam dotąd wymierzona. Macieź się? Użyjcie iey ostrożnie. London zgromadzi się d. 1 Listopada 1819. Stawcie się licznie na to zgromadzenie, i t. d. ,,

Szewcy tuteysy naradzali się d. 25 w miejscu swej schadzki nad zdarzeniami w Manszestrze i uchwalili w sposobie reformatorów adress do Xcia Rejenta. Doktor Watson pokazał się także na tem zgromadzeniu, ale nie dozwolano mu mówić, ponieważ nie należy do cechu. Zgromadzenie składało się blisko z 300 szewców, którzy obchodzili razem świętę swojego patrona S. Krystyna.

Rząd przedsięwzięcie cagle środki przeciw terażniejszym zaburzeniom. Zamek Carlisle urządzany jest na wielki

skład broni dla hrabstw północnych, mieć bądziejliczną osadę opatrzoną działami.

Wystrzały z dział w Towrze i parku zapowiedziały d. 25 sześćdziesiąty rok panowania teraźniejszego Króla.

D. 25 b. m. odbyło się w Sheffield zgromadzenie reformatorów w liczbie do 40,000 głów, na którem znajdował się Lord Milton, syn Hr. Fitzwilliam, i miał do ludu mowę, w której między innemi wyraził: iż rocznicy wstąpienia na tron Króla, którego dziś 60ty rok upływa, nie może lepiej uświęcić, jak obroną praw, które go na tron wynosiły i które zaprzysiął. Po uchwaleniu zwyczajnych postanowień i adresu do Xcia Rejenta, aby rozkazał dochodzić zdarzeń w Manszestrze rozeszło się zgromadzenie spokojnie.

Na zgromadzeniu wydziałowem reformatorów w Londynie i Westminsterze stłuczono popiersie Huata, z oświadczeniem iż okrzyknięty ten bohater nadużył zaufania ludu, a zatem popiersie jego stało się niegodnem zdobienia sali obrad.

W Beverley uwięziony został Stolarz F. Coleman za huntownicze pismo, które pomiędzy żołnierzami rozrzucał. Gdy go powmano zatrudnionym właśnie był malowaniem posągu wolności farbami, które ukradł.

Kupcy Birminghamu i inowch miast chcą do parlamentu podać prośby o zwolnienie ściśnionego z Francją handlu, a mianowicie o zmniejszenie celney opłaty od wina Francuzkiego.

D. 18 Października widzieć się dał w różnych okolicach Anglii wulsty znak

na niebie z świecącym ogonem.

— D. 1 Listopada. —

D. 30 z. m. zjechał Xże Reient do Car tonhouse. Póki tylko w Brighton bawił rzadko dzień przeminął, żeby nie odebrał pism od Ministrów, a mianowicie od Ministra spraw wewnętrznych Lorda Sidmouth.

Na połowie żołdu będącej i do czynnej służby powołane teraz woysko zebrać się ma na 18 b. m. w Anglii, a na 26 w Irlandyi. Wysiadły do Chatam powracający z Indyjów pułk dragonii, który miał być zapłacony i rozpuszczony, jest utrzymany, i wszystkie urlopy w woysku są zakazane.

Stycheć, iż Ministrowie wniosą do parlamentu, aby dochodzenie zdarzeń w Manszestrze miejsca nie miało, i aby podatek od majątków, który tylko bogatych dotyka, był przywrócony, a za to niższe klasy otrzymały ulgę w podatkach.

Dziś odbyło się w Londynie dawno zapowiedziane zgromadzenie ludu na Finsbury. Wiadomość o nim dochodzi tylko do godziny zgięty i południa. Rząd przedsięwziął potrzebne środki do zapobieżenia zdreźnościom. Około godziny 12 przyniesione zostały chorągwie. O godzinie 1wsiwy przyiechali Watson, Thistlewood i Preston w fiakrze. Watson obrany był prezesem. Do tej chwili nie zebrało się jak 1500 ludzi. Pomędzy 10 chorągwiami, które na to zgromadzenie przyniesiono, znajdowała się jedna biała z napisem: "Nieśmiertelnej pamięci zamordowanych w Manszestrze przytłoczeń reformy.", Druga czarna z napisem: "Wolemy raczej żyć wolnemi, niżeli jako niewolniew umierać." Hunt nie używał się na tem zgro-

madzeniu, i oświadczył pierwey jeszcze przez list, iż wszelkie zgromadzenia powinny być aż do zebrania się parlamentu zawieszane. Niechay kto chce, wyraził w tem liście, znajdując się na Londyńskim zgromadzeniu; ale nayıpierwszy, który dopuści się jakowey zdroźności, ściągnie na siebie całą surowość ustaw. Mamy te, raz trzy części ludu za sobą; lecz jeżeli podły jaki dowódca da powód do sromotnego czynu, tedy utracimy całą przewagę.

W Durham, Hull, i t. d. odbyli reformatorowie zgromadzenia. Miasto zaś Ulverston uchwalilo wystawić kompanię ochotników konnych dla swego bezpieczeństwa. — Robotnicy około kopalni węglanych w Kumberland uspokoili się skoro im powiększono płacę.

Jaki obrot wezmą terazniejsze zaburzenia w krainie naszej, wyraża jedno z pism tutejszych, przewidzieć nie można, widać jednak, iż mocno Rząd zatrudnia i posiedzenia parlamentu nader będą ważne.

Pisma tutejsze wyrażają: — Mamy tu tak z strony Hiszpanów, jako też powstańców obiszernie urządzone doniesienia o wtargnieniu Bolivara do Nowey Grenady. Pierwsze nie mogąc tego zaprzeczyć, utrzymują, że nie odniósł żadnych korzyści, i że przedsięwzięte są środki do wyparcia go w krótkce stamtąd. Drugie zapewniają, że po przezwyciężeniu rozmaitych przeszkód, siedl zwyciężeniem krokiem do Santa Fe, że gdzie tylko przyydzie, powstają mieszkańcy i z nim się łączą, i że w krótkce spodziewa się cały ten kraj zdobyć. Podług

pozojeyszych doniesień z wyspy S. To maza miał Bolvar po stoczeniu pięciu potyczek, z których 3 wygrał, a 2 przegrał, istotnie wnieść do Sante Fe. Z tak sprzecznych doniesień nie można zatem jeszcze wiedzieć co jest prawdą. Ze Barcellona dostała się w ręce powstańców pod Jeneralem Urdanetta, zdaje się potwierdzać. Rozchodzi się także pogłoska, że wysłane ostatnią razą z Hiszpanii 3500 woyska, wylądować miało do Wenezueli; lecz jeżeliby tak było, tedy powstańcy mają przeciw niemu znaczny korpus woyska pod Jeneralem d'Evreux, który składa się z przybytych w Sierpniu z Dublina i Liwerpoola Anglików, a nowe posiłki trudno, aby teraz nadeyść mogły z Hiszpanii.

Gazeta z Rio-Jeneiro zawiera urzędowe doniesienie o dwóch zwycięskich potyczkach, które woyska Portugalskie z Montevideo d. 6 Maja z oddziałem woyska Jenerala Artugas przy wsi Orteguez i nad rzeką Itacoruby stoczyły. Według tego doniesienia utracili powstańcy do 700 ludzi, wiele amunicyi i koni; musieli odstąpić wszystkiego srebra, które z kościółów powiatu Missoens pozabierali, i spiesząc ratować się ucieczką za rzekę Uruguay, przez co plan działań Artigasa zupełnie zniszczony został.

Z Ameryki północney piszą, że w Filadelfii ustąpiła żółta gorączka; ale w Baltimore mocno jeszcze grassuje, i pokazała się nawet w Bostonie. Nowyork jest od niej wolny.

Z Odessy d. 7 Października.

Tutejszy handel zbożowy zmniejszył się nieco w tym roku; przybyło jednak blisko 600 okrętów, z których 520 załadowanych zbożem popłynęło na morze.

Składy zagranicznych towarów znacznie się powiększają, a dobroczynne skutki wprowadzania ich bez opłaty cła powoli rozwiać się będą. Ludność tu teysza cedzi się pomnaża, i wynosi przeszło 40,000 dusz. W tym roku wystawiono 400 nowych domów, co dowodzi, iż wsparcie mądrego i łagodnego rządu przywiedzie miasto nasze do coraz bardziej kwitnącego stanu.

Z Bruxelli d. 28 Października.

Tutejszy dziennik ogólny zawiera co następuje: — Moguncka gazeta, która bezwątpienia pamięta, że Moguncya była oyczyzną i kolebką sztuki drukarskiej, nosiła do 5 Października allegoryczny znak z napisem na okolo: *Artis impressoriae repertori, de omni natione et lingua merito*. W środku jego znajdował się promieniami chwały obwiedziony oltarz z napisem: *Fiat lux!* — Wszystko to od rzeczono-go dnia zniknęło i Moguncka gazeta nie ma już ani allegoryi, ani chwały, ani godła światła!... Co do nas nie widzimy jeszcze tak zwątpionych rzeczy, i nie sądziemy, aby w roku 1819 wśród polerowney Europy tak sędziwi i światli mężowie, iacy do odbywać się mającey w Moguncyi kommissyi mianowanemi zostali, pogasić starali się wszystkie świece, ponieważ dzieci, głupcy i fanatycy chcieli niemi wszystko zapalić; przekonani owszem jesteśmy, że prawda okaże się w poważnym stroju tak jak figura w powyższem znaku, wspierając się z zaufaniem na obok będącey kotwicy nadziei, nie lękając się na prawey stronie z przodu leżących kaydan fanatyzmu; powiedzieć wczesnie możemy, iż zaćmienie słońca nie jest ani całkowite, ani długo trwać może; jest to tylko chmura

ra, która prędko przebiegnie, lub ciemność nocna, którą iutrzenka rozpędzi. Z rąk dzieci wyrwą pochodnią, głupców zamkną, fanatyków wysmieją, a dobroczynny gieniusz ludzkości powie powtórnie: *Fiat lux!* (niech będzie światło!)

Lord Clancarty przybył do naszego miasta, a Xze Richelieu do Amszterdamu.

Minister skarbowy wniósł do drugiey izby Stanów jeneralnych rozmaite projekta skarbowe. Wydatki wyrachowane są w dziesięcio letnim budżecie co rocznie po 66 mill. 836,907 Zł.

W Antwerpii widzieć się w tych dniach dało na powietrzu ogniste zjawienie, które w kształcie pół koła okazało się od południa ku północy i wyobrażało nieiaką ognistą chmurę, z której grube ogniste płomienie wybuchały. Nie zadržo rozeszła się ta chmura i Niebo się wypogodziło.

Z Sztuttgardu d. 30 Października.

Król nasz powrócił tu d. 24 w wieczor w pożądanym zdrowiu z swey podróży do Warszawy, i przyjęty został z największą radością. W bramie porobione były obeliski, przy których stał magistrat; młodzi obywatele wyłożyli konie z powodu i przy okrzykach: Niech żyje Król! zaciągoęci go przed drzwi zamkowe. Tu przy muzyce odśpiewał lud pieśń na powrót Monarchy zrobioną. Nazajutrz d. 25 udzielił Król Dyrektorowi miasta i magistratowi posłuchanie, i rzekł do nich: "Mci Panowie! Kazałem was do siebie zawołać, dla podziękowania wam jeszcze raz za wczorajsze przyjęcie. Raz już jako Następca tronu byłem tak uroczystie przyjęty, ale wczorajsze przyjęcie jest daleko dla mnie przyjemieysze, bo mi zaręcza,

że lud uznaie moją staranność o jego dobro., Potem obrócił Król mowę swoją do Burmistrza Binder, mówiąc: "Jesteś WPan pierwszym burmistrzem, podaj mi rękę.,, i ściskając mu rękę, rzekł daley: "Powiedz WPan wszystkim wiernym obywatelom, iż każdemu chciałbym moją podać rękę, i bądź pewny, iż wszystkie moje usiłowania zwrócone iedynie zawsze będą na dobro ludu.,,

Dzień 28 Października, który przez dobrowolne porozumienie się przeznaczony był na obchód konstytucyi, obchodzony tu był w Sztuttgardzie i całem Królestwie z wielką uroczystością. Z rana po wszystkich kościołach odprawito się nabożeństwo, potem zgromadzili się mieszkańcy na wesole obiady. Król kazał dać w gościnni pod Królem Rzymskim obiad dla młodych obywateli, którzy powoz jego ciągnęli i pochodnie nieśli. Przy tej uroczystości nie zapomniano i o ubogich. Studenci tuteyszego gimnazjum udali się wieczorem z profesorami przy muzyce i pochodniach na górę Feuerbach i zapalili stos oznaczający radę. Po odśpiewaniu pieśni i wykrzyknieniu: Niech żyje Król! wystąpił jeden z studentów i zawołał donośnym głosem: "Chciecie żyć w iedności ducha i serca z Bogiem dla Króla i oyczyny?,, Wszyscy krzyknęli że chcą. "Chciecie utrzymać konstytucyją oyczyny, byżciej wiernemi i śmierć nawet dla niej ponieść? Chcemy odpowiedziano. "Amen!,, rzekł mowca, i cały lud powtórzył Amen! Potem zabrał głos Professor Klaiser i utwierdzał i młodzież w miłości do Króla i oyczyny. Pieśń Professora Osiander zakończyła uroczystość na górze. Studenci zesali zaley przy śpiewach.

DODATEK

DO N^{RO} 92.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 17 LISTOPADA 1819 ROKU WE SRODĘ

Z Frankfortu d. 28 Października.

Podług ostatnich listów z Wiednia kancelaryja stanu trudni się przygotowaniami na zebrać się tam mający nowy kongress, który, lubo niema jeszcze oznaczonego czasu, zda się jednak, iż zbierze się jeszcze w tym roku. Za przyczynę odwleczenia tego na Karlsbadzkich naradach postanowionego Ministrówskiego kongressu, podają, iż jedno z Mocarstw oświadczyło, że niema potrzeby przyspieszać go, gdyż pożyteczną będzie rzeczą oczekiwać iak Karlsbadzkie postanowienia, zatwierdzone przez seym związku Niemieckiego, od różnych krajów związkowych przyjętymi zostaną i iakie uczynią wrażenie. Za główny cel tego nowego Wiedeńskiego kongressu podają, dalsze rozwinięcie narad Karlsbadzkich i ostatnich uchwał seymu związku Niemieckiego.

Z Włoch d. 28 Października.

Minister Angielski Canning przybył d. 25 b. m. do Rzymu.

W Bononii zawiązało się tak zwane akademickie towarzystwo z młodych uczo-

nych, którego zamiarem jest zebrać cenniejsze uczone plody [teraźniejszych] Włoch i drukiem ogłosić, i rozpoczęło w tym celu korespondencyją.

Niedawno zatopił się przybyły do Civitavecchia okręt z solą w Tybrze.

W Liwornie zbankrotował Grecki dom kupiecki Caccchi na 880,000 piastów, co wielkie sprawiło tam wrażenie.

Sławny wędrownik P. Belzoni pisze, iż przedsięwziął niedawno podróż do pustyni Libii, dla widzenia okolic i rozwalin sławnej świątyni Jowisza Amonskiego. Podróż ta trwała 50 dni, podczas której widział wiele swalisk, kilkanaście świątyń i innych osobliwości. Próbwszy pustynią, przybył do miejsca, na którym znajdować się miała powyższa sławna świątynia. Zoayduie się w urodzajnej tej okolicy kilka wiosek, lecz mieszkańcy ich nader są dzikimi, którzy może przez kilka wieków nie widzieli tam żadnego Europejczyka, niechcieli go przepuścić, sądząc iż chce szukać skarbów w ich kraju. Swaliska tej świątyni nżyte zostały na wystawienie chat łwiejskich i in-

ney świątyni, która już się także po części zwała. Największą osobliwością w tej okolicy i st. źródło, o którym nawet Herodot wspomina, i które zrana i w wieczor płynie ciepło, o północy gorące, a w południe zimne. P. Belzoni zabrał z sobą cokolwiek tej wody, dla zrobienia tej rozkładu.

Z Sztokolmu d. 29 Października.

W północnej Botnii zawiła się fanatyczna sekta, która rozsiewa i wyznaje przeciwną naszej religii naukę o przeznaczeniu; Rząd wystąpił tam Barona Skeldbrand, gubernatora prowincyi Nyköping, i Sekretarza Stråle, dla rozpoznanie tej rzeczy.

Doktor Wallenberg, lektor w gimnazjum w Linköping, mianowany został tamtejszym biskupem na miejsce P. Rosenstern, który został arcybiskupem Upsali.

Od onegdajsza upadło tu wiele śniegu.

W Gotenburgu urządzona jest kwarantanna dla okrętów przybywających z okolic zarażonych morowem i chorobami.

Od wyjazdu Króla z Udsali Następcą tronu bywał w cywilnych sukniach bez żadnego znaku swej dostojności na publicznych lekcyjach akademickich. Professor Swanberg dawać mu będzie prywatne lekcyje matematyki, a inny profesor lekcyje prawa. Młody uczoney odebrał zlecenie udoskonalić go w języku Niemieckim. Professor Geyer zawiesił na czas bawienia tam tego publicznie swoje lekcyje, dla uczenia go głównych epok dziejów Szwedzkich.

W Norwegii był tego roku wszystkiego, a osobliwie ziemniaków, tak nadzwyczajny urodzaj, iż nie potrzeba ich z Szkocyi i Irlandyi sprowadzać.

Król rozkazał opis swiego państwa przestać Rady Lüders w Altenburgu, jako wydawcy statystycznego kalendarzyka, z życzeniem, aby mógł być co do słowa w tegocznym kalendarzyku umieszczony. Uczynił to Lüders, i otrzymał w nagrodę od naszego Monarchy złotą tabakierę z wizerunkiem brylantami osadzonym i listem w pechlebnych wyrazach.

**Dnia 15 i 16 Listopada 1819.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.**

	1.	2.	3.	4.
Korzec				
Przenicy	15 —	14 —	13 —	11 —
— Żyta	10 —	9 15	9 —	8 —
— Jęczmienia	7 6	7 —	6 15	6 —
— Owsa	4 15	4 9	4 —	3 24
— Jagiel	17 15	17 —	16 15	16 —
— Grochu	19 —	8 15	8 —	7 20
— Raspaku	—	—	—	—

**Cena Zboża
W Warszawie d. 7 Listopada.**

Korzec Pszenicy	od Żłp. 14 do 23.
— — Żyta	— — — 11 — 14
— — Jęczmienia	— — — 10 — 14.
— — Owsa	— — — 7 — 9.
— — Grochu	— — — 10 — 16.

Cena Zboża

W Gdańsku d. 5 Listopada.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Żłp. 580 do 800.
Żyta	— — — 400 — 440.
Jęczmienia	— — — 300 — 360.
Owsa	— — — 260 — 320.
Grochu	— — — 500 — 540.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 15 Listopada.

Czer. Żł. Holl: moneta Courant	Żłp. 19 gr. 9,
— ditto Cesarzski	— — — 19 — 6
Fryd. Pruskie 34 — —
Luidor 36 — —
20to frankowy 38 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— 230 — —
Złoty rynski Szeinami 1 — 24

W Poniedziałek d. 22 Listopada r. b. jako w dniu poświęconym pamiętce S. Cecylii, Patronki Muzyki, grana będzie w Kościele Kollegialnym S. Anny o godzi-

nie 11 Wielka Msza, na którą Towarzystwo Przyjaciół Muzyki swych Członków i Amatorów Muzyki zaprasza.

DONIESIENIA

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. W dopełnieniu Uchwały Senatu Rządzącego w dniu 2 b. m. do Liczby 3761 zapadłej podaje do wiadomości, iż w dniu 2 Grudnia r. b. w Biórze Wółyta Gminy Jaworzno odbywać się będzie Licytacyja publiczna na trzecim i ostatnim terminie Dzierżawy małego Łowiectwa w Lasach i zaroślach Narodowych obszeraie w warunkach do Licytacyi wyszczególnionych; czas trwać mającej Dzierżawy od dnia Licytacyi roku bieżącego do dnia ostatniego Sierpnia 1822 roku jest oznaczony. Licytacyja wspomniona rozpocznie się od czynszu rocznego do Kwoty złp. 150 zniżonego. Każdy przeto Licytować chcący zaopatrzony w jedną dziesiątą część ceny pierwszego wywołania w miejscu i czasie oznaczonym znajdować się zechce, gdzie o innych warunkach zawiadomionym będzie. — W Krakowie d. 10 Listopada 1819.

X. Bystrzenowski S. P.
Gadomski, S. W.

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu, podaje niniejszym do wiadomości, iż na audiencyi Trybunału I. Instancyi w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej pod L. 106 odbędzie się w dniu 14 Grudnia b. r. o godzinie 10 z rana stanowcza Licytacya następujących Realności:

1) Demu pod L. 9 na Piasku w Gminie VII. przy Krakowie stojącego z wszelkimi zabudowaniami, a mianowicie Browarem, Suszarnią, Ogrodem i drzewiną tamże będącą, przez biegłych z Urzędu mianowanych do summy 18,304 złp. 24 gr. oszacowanego, tudzież

2) Domu pod L. 12 na Piasku w Ulicy Czerwnej w Gminie VII. stojącego, wraz z ogrodem przy tymże będącym rowaie przez biegłych z Urzędu wyznaczonych do Summy 232 złp. 9 groszy oszacowanego.

Realności te do Józefa Kazimierza i Klemensa Cywińskich braci, oraz Antoniny z Cywińskich Wewerowej, w asystencyi męża swego Franciszka Wewera i Appoloni Cywińskiej Panny doletniej Siostr sprzedarz popierających, a w Krakowie przy Ulicy Szczańskiej u Pełnomocnika swego Józefa Jankowskiego Adwokata pod L. 373 obrane zamieszkanie mających, oraz do Barbary z Bykowskich Cywińskiej po ś. p. Klemensie Cywińskim pozostałej wdowy na Piasku pod L. 9 Synforozy z Cywińskich Treytlerowej w asystencyi męża swego Karola Treytlera w Krakowie pod L. 452 mieszkających, Józefy z Cywińskich Antesowej w asystencyi męża swego Alexego Antesa u Felixa Stotwińskiego Adwokata pod L. 78 przy Ulicy Szerokiej obrane zamieszkanie mającej. — Nakoniec Jana Cywińskiego nieprzytomnego przez Rogalskiego Pisarza Trybunału I. Instancyi w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej pod L. 84 zamieszkanego Urzędownie wyznaczonego Zastępcę, jako do sukcesorów ś. p. Klemensa Cywińskiego tak Dom pod L. 9 prawem zupełnej własności, Dom zaś pod L. 12 prawem Emphiteutycznym należą. O warunkach sprzedarzy pomienionych Domów każdy licytować chcący w Kancellaryi Trybunału I. Instancyi w każdym czasie dostateczną wiadomość powziąć może. — W Krakowie d. 29 Października 1819.

Kuliczkowski P. S.

Niżej podpisany ma honor zawiadomić Prześwietną Publiczność, iż będąc osobście na ostatnim Jarmarku w Lipsku, zprowadził do swego Magazynu w Sukiennicach, znaczną partya sukien, kaźmirów, kortów, priucekortów, Mille rei, wigoniów i t. d. w różnych kolorach i gatunkach, z pierwszych fabryk Sedańskich, Louvier i Niderlandzkich, tudzież flanel Angielskich zdrowia, co wszystko za mierną i rzetelną ceną, (a prix fixe) przedawać ofiarue. — W Krakowie d. 10 Listopada 1819.

Kajetan Fuchs,

Uwiedomienie o Licytacji transportu Soli. Transport soli Skarbowey w Galicyi, Wieliczki i Podgórze do Kalwaryi, do Dworow i Bilaska ładem i wodą, będzie na rok ieden t: i: od 1szego Kwietnia 1820, aż do ostatniego Marca 1821 przez publiczną w Ces: Król: galicyjskiej Dyrekcyi sprzedarzy Soli w Wieliczce dnia 14go Grudnia 1819 odprawić się mającą Licytacją, naylepiey offiarującemu, puszezony.

Imo Do Bilaska transportować się mająca Ilość Soli, wynosi od 150,000, do 200,000 Centnarów Wiedeńskich; która to Ilość częścią Wisłą z Podgórze do Dworów, a stamtąd do Bilaska, częścią zaś prosto z Wieliczki ładem do Bilaska, podług wymagających Okoliczności, sprowadzona bydz ma. Ilość zaś z Wieliczki do Kalwaryi na sprzedarz miejscową sprowadzić mającey się Soli, wynosi od 40,000 do 50,000 Centr: Wied: Gdyby zaś z strony Skarbu za rzecz potrzebną uznano, więcey lub też mniej soli, iak wyrażono, transportować, na ów czas jest Kontrahent do tego obowiązany, nie mając atoli prawa ani wyższej Ceny za Transport, ani też innego iakiegokolwiek bądź wynadgodzenia żądać.

zdo Za rzetelne odstawienie Soli, która pod Wagą wydawana i odbierana będzie, kontrahent ręczyć musi, i dla tego przy licytacji tak ostrożności przepisy w tem względzie zachować się mającey, iako też i procenta straty soli przez transport wynikające ułożone i Licytantom wraz z innemi Kondycjami w szczególności oznajmione zostaną; z których tu iedynie tę się wyszczególnia: że dotąd, trawiące uwolnienie fur Sól wiozących od opłaty Myta i Drogowego, z dniem 1szym Kwietnia 1820m całkiem ustaie.

zco Mający chęć licytowania jest obowiązany przed zaczęciem się Licytacji Vadium w kwocie ZRyns: 18,000 W: W: w gotowiznie przy Kommissyi licytacyjney złożyć, inaczezy zaś do Licytacji przystąpić nie można; po skończoney zaś Licytacji soż Vadium stronom, które dzierżawy transportu nie otrzymały, natychmiast oddane będzie. Prócz tego każdy Licytant

4to jest obowiązany, przed zaczęciem się Licytacji istotnie udowodnić, iż iesw stanie kaucyą z ZRyns: 60,000 W. W. składającą się, w publicznych 2½ procentowych obligacyiach po skończoney licytacji przy podpisie Kontraktuzłożyć, tudzież potrzebne galary do transportu i inne Rekwizyta dostawić, nareszcie: że posiada zdatość do podjęcia się podobnych Interessów z Skarbem, a szczególniey do tegoż transportu Soli, do którego to udowodnienia zaświadczenia Cyrkułów, innych Urzędów, lub Magistratów i Gromad: że strona jest majątna, handel obszerny prowadzi, lub Domy posiada, którym otaxowanie istotney wartości i inne dowody brakują, które rychto bezpieczeństwo prawne wymaga, iako też inne nie zaręczające lub zagraniczne zaświadczenia, żadną miarą służyć nie mogą.

5. Pretium fisici jest następujące:

Za odległość z Podgorza do Dworow, wodą	35	gracy
— — z Dworow ładem do Bilaska	45	—
— — z Wieliczki prosto ładem do Bilaska	1 ZR.	30 —
— — z Wieliczki do Kalwaryi	40	—

w Walucie Wiedeńskiej od iednego Centnara Wiedeńskiego.

Nakoniec uwiedomia się, że podług ogóloych przepisów, późniey ceyalona Offiary, przyjętemi bydz nie mogą; oraa, iż tak Akt Licytacji, iako też i Kontrakt z naylepiey offiarującym zawarty, iż po zatwierdzeniu onegoż przez C. K. naywyższą Kamery nadworną, które się ninieyszym zastrzega, dla Skarbu, swoją ważność otrzyma.

Uwiedomiają się ninieyszemi wszyscy do których wiedzieć należy, iż po zmarciem w roku 1813 WJmc Panu Ignacym Beldowskim Adwokacie pozostałe papiery prawne, do tych stron, które sprawy swoje obronie iego powierzały należące, u W. Jmc Pana Onufrego Suskiego w Krakowie w Domu pod L. 467 przy Ulicy S. Jana mieszkającego są złożone. Wzywają się oraz Właściciele takowych papierów, aby te naydaley do dnia ostatniego Maja roku następującego 1820 odbierali, inaczezy za niewartaiące zachowania uważanemi, i sposobem papierom nie potrzebnem zwyktem używanemi będą. A stąd iezeliby komu iakowa wynika szkoda, sam sobie stanie się winnym.